

at vi har faaet omdelt en lille Protest-udtalelse fra de saakaldte konsekvente Antimilitarister. Den har jeg ogsaa modtaget tidligere; jeg har i det hele faaet forskellige Resolutioner tilsendt om denne Sag. I den omdelte Skrivelse udtales der en Protest mod, at man søger at løse Spørgsmaalet ad den foreslaaede Vej, idet disse Mennesker, som nu mener at have fundet den rette Maade til at komme frem med deres Anskuelse paa, tror, at deres Bevægelse vanskeliggøres derved. Det er jo Grundtanken i denne Protest. Dette Standpunkt er for saa vidt forstaaeligt, som jeg mener, at deres Bestræbelser for at komme frem ved dette efter min Mening ikke særligt heldige Middel virkelig bliver vanskeliggjort derved, men jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret i at sige, at man ikke kommer videre overfor dem ved at træffe denne Bestemmelse. Det er vistnok rigtigt, at adskillige ikke vil fremsætte Begæring om at komme til et saadant Arbejde i Stedet for til Militærtjeneste, men saafremt de ikke gør det, men kun protesterer mod det militære Arbejde, vil Indenrigsministeren i Henhold til disse Lovbestemmelser kunne bestemme, at de skal overføres til civilt Arbejde. Hvis de saa nægter at udføre dette, falder de naturligvis ind under Bestemmelserne om den Straf, som skal ikendes derfor. Denne Straf er fastsat til en Fængselstid, der mindst er lige saa lang som den Tjenestetid, de ellers kunde have faaet. Men i det Øjeblik, de har afsonet Straffen, er de ogsaa færdige med Tjenesten. Nu er Forholdet derimod det, at naar de idømmes en Straf og er færdige med Straffen, saa begynder det hele forfra igen. Saa snart vedkommende er kommet ud af Fængslet, dømmes han igen og dømmes Gang efter Gang. Til sidst stiger Straffen til Forbedringshusarbejde. I det Øjeblik, en Mand er dømt til Forbedringshus, er det tvivlsomt, hvorledes han er stillet. Efter Værnepligtsloven udslettes han nemlig kun af Lægdsrullen, hvis han er dømt for en i den offentlige Mening vanærende Handling, hvorimod den gamle Militærlov bestemmer, at en Mand kan udslettes, naar han har været idømt Forbedringshus, og der kan være Tvivl om, hvorvidt den sidste Bestemmelse er ændret ved Værnepligtsloven eller ikke.

Som Forholdene nu ligger, bliver det altsaa en Kæde af Straffe, en fortsat Række af Vanskeligheder. Jeg tror virkelig, at man vil komme ud over dette ved at gaa den Vej, som er foreslaaet i Lovforslaget,

og jeg opgiver ikke Forventningen om, at det skal kunne lykkes at naa til Enighed og Forstaaelse derom, i hvert Fald mellem Flertallene i Rigsdagens to Ting.

Anden Viceformand (*Alfred Christensen*): Folketingsmanden for Københavns 8de Valgkreds har bedt om Ordet for en kort Bemærkning og faaet denne korte Bemærkning tilstaaet. Jeg vil imidlertid bede senere Talere om at begære Ordet paa ordinær Maade og tale fra Talerstolen.

Martin Olsen: Jeg ønsker kun at gøre en kort Bemærkning overfor det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), der, sidst han havde Ordet, sagde, at jeg havde taget Afstand fra et Opraab, der var omdelt til Folketingets Medlemmer, og at jeg yderligere udtrykkelig havde sagt, at man skulde holde Landets Love. Hvordan min Opfattelse af disse Spørgsmaal er, bliver en Sag for sig, men jeg vil gøre opmærksom paa, at jeg ikke har omtalt hverken det ene eller det andet af disse Forhold. Jeg har ikke en Gang læst det paagældende Opraab; jeg ser vel, det ligger her paa min Plads, men har ikke faaet Tid til at læse det.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) blandede i sin sidste korte Bemærkning et nyt Moment ind i den lille Strid, vi fører, og som er foranlediget ved en meget berettiget Udtalelse af det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen). Det ærede Medlem fra Kolding talte om de tyske Socialdemokrater, og jeg vil i den Anledning gøre et Par Bemærkninger, thi det er jo noget, vi ved enhver Lejlighed ser, at man, navnlig fra den Side, det ærede Medlem tilhører, kaster de tyske Socialdemokrater frem mod os. Det ærede Medlem fra Kolding var meget bekymret overrasket over den Udvikling, de tyske Socialdemokrater er undergaaet. Der er jo ikke her Lejlighed til at optage en lang Forhandling om dette Spørgsmaal, men jeg vil blot sige, at hvis det ærede Medlem er saa overrasket over de tyske Socialdemokraters Holdning, er det alene af den Grund, at han ikke kender deres Historie, ej heller deres Program, thi mig bekendt har de ikke i nogen Henseende forsynet sig hverken mod deres Historie eller mod deres Program. De tyske Socialdemokrater har, saa vidt jeg kan se, gjort alt det, de efter internationale Be-